

#Metoo og Jesus

De siste månedene har jeg lest utallige fortellinger fra #Metoo-universet: Fortellinger fra politikken, fra kulturlivet, fra film- og teater-verdenen, fra Akademia og fra media.

Fortellingene har beskrevet hvordan menn har brukt makt og posisjon til å trakassere og kue kvinner. I mange av fortellingene har det handlet om eldre menn og yngre kvinner, men ikke alltid. Noen har bare beskrevet hvordan de har opplevd at menn generelt har syntes de har hatt rett til å trakassere kvinner generelt.

Mange av kvinnene har beskrevet hvordan de har opplevd at deres verdi som mennesker har blitt redusert til å være kropp og utseende, hvordan de har mistet selvtilliten i arbeidsforholdet og hvordan de har opplevd seg invadert og utlevert.

Fortellingene har gjort inntrykk.

Som kristne vil vi stå på de trakasserte kvinnenes side. Hvorfor? Fordi Jesus alltid stod på de utsatte og de nedvurderte sin side. Jesus lærer oss mye om verdier og verdsetting. I et ganske hierarkisk og nådeløst samfunn stod han på parti med de blinde, de spedalske, kvinnene og andre som ikke hadde posisjon, men som kunne utnyttes og nedgraderes.

Jesus lærte oss noe om menneskeverd. Han gikk i rette med maktmennesker som holdt andre nede eller utnyttet andre mennesker, og stod opp for dem som ble holdt nede. Det forplikter oss. Som en kirke som tror på og ber til Jesus, kan vi aldri velge parti for dem som trakasserer mot ofrene. Kvinner har samme verdi som menn. Fattige har samme verdi som rike. Barn har samme verdi som voksne. Punktum.

Hilde Fylling, sokneprest